

атъ го употребява за ползѣтъ си, а сребролюбицатъ за пропастьтъ си, и освенъ това изгубува си душѣтъ, защото не помага на сиромастые, които страдатъ.

Скъпостѣта е проклета и ненавистна, както и корыстолюбіето, което е подобно на молецатъ, който прояда найдобрыте дрехи, и ги чини непотребни. Агесилай найславенъ некогашъ Лакедемонскій царь запытанъ, нащо ся состоя найголемото щастіе владѣтелско? одговори: „Въ честното сиромашество“ защо имаѣто на добродѣтелныатъ владѣтель, кѣто ся архи за ползѣтъ на поданицыте освоява имъ сѣрдцата, и чини владѣтельтъ великъ, славенъ и любимъ. Затова мой сыне, посѣдувай тоя благородянь примѣръ, обаче разумно, да не бы вмѣсто радость добыль сѣрбь. И тѣй ще бѣдешъ любимъ на своите, а на неприятелите страшанъ и непобѣдимъ. —

XV.

ДА СЯ ЧУВАНШЪ ОТЪ ЯРОСТЬ.

Яростѣта е порокъ отъ найгнусныте